

Németh András

A LEGŐSIBB UPANISÁD

Csak a por vándorol,
a lélek soha –
(de)
mikor állsz, láb alól
se lép máshova –
(ha)
szemed elcsalja út,
a föld mámora –
(de)
te maradsz, mint kaput
nyitó vak nyoma –
(ha)

becsap árnyék, a fény,
lehetsz víz fia –
(de)
születő sár, szerény,
a monszuncsoda –

KARDALTÖREDÉKEK EURIPIDÉSZTŐL?

.....

Van olyan szeretet,
ami már túllépett
az istenképeken?

.....

Magadon mikor is
kerekedsz túl, féltett
idő, mert nincs jelen?

.....

Mire majd odavet

neked annyi hamis
aranyat bölcsesség,
hogy élj, lélek leszel.

.....

fadarab kerül, ég

Sose játszik a víz,
ha fölé labilis

felé nem dobja fel.

.....

KLÓTHÓ AZ EMBERI LÉTRŐL, AKÁR EGY CÉRNASZÁLRÓL

Könnyedén sodorni,
mint szakadni kész, de
fonható, rövide
mért időt, csak újra

más szövetbe, testbe
öltögetni semmi
pillanatra, kába
érfalat keresve

példaként, feszítse
bár a vér sokat, ha
pattanásig élni

szűk marékkal adva

hagy hurokszerencse,
éveket. Nos, ennyi.